

**UMRO
DR. SC. MILENKO
MARKOVIĆ - MINJA**

Otišao je znanstvenik, prijatelj i čovjek

Minja Marković naš nekadašnji sugrađanin, donekadno stanovnika Washingtona, zauvijek će ostati naša neispričana priča u rubrici "Ljudi i život". Više puta smo pokušavali uspostaviti kontakt internetom, pokušali dogovoriti susret prilikom jednog od njegovih dolazaka u Hrvatsku i Pakrac. Uvijek je odgađao. Nažalost umro je 23. kolovoza u 60. godini života.

Milenko Marković - Minja, kako su ga zvali Pakračani, ili Buco za zagrebačke prijatelje na Institutu „Ruder Bošković“ bio nam je interesantan, ne samo zato što je bio pakrački izdanak jedne od starijih uglednijih pakračkih obitelji, već i kao pojam - najmlađi doktor znanosti svoga vremena u bivšoj državi. Posmrtni ostaci Milenka Markovića pokopani su 8. rujna na pravoslavnom groblju u Pakracu, u obiteljsku grobnicu u prisustvu rodbine, prijatelja i profesora pakračke gimnazije, pakračkih prijatelja i kolega i suradnika s Instituta iz Zagreba.

Kako je javila Melanija Tomić, Minjina kolegica još iz pakračkih dana, također doktorica znanosti, znanstvenica u Americi, koja je u Pakrac doprtila urnu s ostacima, 16. rujna je u Nacionalnom institutu za standarde i tehnologiju - Centru za istraživanje Paffenbarger, održan komemorativni skup povodom smrti tog cijenjenog i uglednog znanstvenika, nadarenog predavača i učitelja, vedrog i plemenitog čovjeka.

Od malena pokazivao nadarenost

Minja je još kao mali bucmasti dječak, osmoškolac, pokazivao izuzetan interes za sve oko sebe, a posebno za prirodne znanosti.

Kao i mnoga pakračka djeca, školovanje je nastavio u gimnaziji gdje je bio najbolji učenik, ne svog razreda, nego cijele srednje škole. Na republičkim i savezним natjecanjima iz prirodne grupe predmeta osvajao je prva mjesta pa je studij na Prirodno-matematičkom fakultetu u Zagrebu bio logičan izbor.

A kakav je, zapravo, bio Minja, običan čovjek, prijatelj - na najljepši način je na pakračkom groblju, opraštajući se od njega, rekla Nada Orešić, njegova dugogodišnja prijateljica, inače Pakračanka u Zagrebu: „...Bio si najpametniji čovjek koga sam poznavala. Od momenta kada sam te upoznala pa do današnjeg tužnog dana, niti jednog trenutka me nije

prestao fascinirati tvoj veličanstveni um. Nevjerojatna je bila tvoja svestranost. Kako je moguće biti fascinantan matematičar i znanstvenik na području prirodnih znanosti i istovremeno znati sve iz povijesti, zemljopisa, sve sportske rezultate iz znanih i neznanih sportova, filmove i književnike. Na najsloženija

pitanja ovog svijeta davao si jednostavne i jasne odgovore, a u nekoliko popodneva objasnio bi neznanu i neomiljenu višu matematiku. A tek kad krene pjesma i zabava pa nestane učeni Minja i zaori se tvoj gromki glas - svima nama oko tebe okupljenima, večer postane praznik za sjećanje...“

Milenko je bio na PMF-u od 1972. pa do završetka studija stipendista Instituta „Ruder Bošković“. Diplomirao je 1975. na Kemijskom odjelu fizička kemija - i dobio zvanje diplomirani inženjer kemije. Nakon završenog studija zaposlio se u Laboratoriju za meteoričke sisteme Fizička kemija na Institutu „Ruder Bošković“. Godine 1986. odlazi u SAD u Centar za istraživanja Paffenbarger kao Fulbrightov stipendista. Nastavlja se obrazovati i stjecati radno iskustvo i u Hrvatskoj i u SAD.

Doktorirao je 1979. godine - naslov disertacije: Kinetika taloženja olova (II) karbonata. U lipnju 1988. izabran je za znanstvenog suradnika. Od veljače 1991. godine polovinu svog radnog vremena radi kao docent na PMF-u, te ubrzo odlazi u SAD. Do svoje prerane smrti radi u Nacionalnom institutu za standarde i tehnologiju u Fondaciji američkog stomatološkog društva u Centru za istraživanje Paffenbarger.

Kuća u kojoj je živjela nekada poznata pakračka obitelj Marković

Objavivši više od 80 radova, Milenko je dobio više nagrada tijekom svog sveučilišnog rada, uključujući i nagradu Hrvatske akademije znanosti Josip Juraj Strossmayer. Od 1977. pa do sredine 2006. godine, od 76 objavljenih radova, 48 ih se odnosilo na one publicirane u časopisima, knjigama i zbornicima. Ukupni broj citata njegovih radova bio je 354. Bio je recenzent za više stručnih časopisa...

„... Okupili smo se na grobovima tvojih predaka, te časne, bogate i ugledne loze čiji si posljednji i ponosni izdanak bio upravo ti. Na najbolji mogući način svojim si besprijeekornim životom i izuzetnom osobnošću potvrdio njen značaj i ugled...“, nastavila je Nada Orešić postavivši nad urnom pitanje: „Da li je život tebi, tako izuzetnom i časnom čovjeku, možda ipak trebao pružiti više. Bar mogućnost da se vratiš iz tuđine u postojbinu svojih predaka, da uživaš u plodovima svog rada i odmoriš se od borbe s mnogim izazovima i problemima koji su te nemilosrdno pratili tijekom godina...“

Milenko - Minja Marković vratio se u Pakrac iz kojega je krenuo u život i svijet znanosti. Na raskršću od njega svi koji su ga poznavali, i oni u Zagrebu i oni u Americi, iskazali su ponos što su živjeli s njim - pa neka je na ponos i nama Pakračanima što smo im ga dali. Duško Kliček

Posljednji Marković

Milenko - Minja Marković, rođen 12. veljače 1952. godine u Pakracu, posljednji je Marković iz loze koja u pisanom tragu počinje 1845. godine kada je rođen njegov pradjed Jovan Marković, pakrački zemljoposjednik

U pakračkoj povijesti je ostao zapisan kao jedan od najaktivnijih pri utemeljenju Učiteljske škole u Pakracu 1878. godine te kao čovjek koji je mnogo učinio pomažući siromašnoj djeci.

Njegov sin dr. Milenko Marković, odvjetnik u Pakracu, koji je pravo završio u Grazu, bio je dugogodišnji predsjednik pakračkog ogranka Samostalne demokratske stranke te u više man-

data poslanik u Skupštini Jugoslavije.

Od petero djece dr. Milenka Markovića, dvije su kćerke i tri sina. Jedan je Duško, primarijus u Zajčevoj bolnici, drugi Jovica, a treći Branko - Bato, Minjin otac. Jovica je bio poznati prijeratni revolucionar, član Komunističke partije i jedan od čelnih ljudi zagrebačke partijske organizacije. Zajedno s ocem Milenom ubijen je 1941. godine u Jadovnu. Prije rata su Dom za djecu u Lipiku i pakračka ulica, danas Aleja kestenova, nosili njegovo ime.

Branko Marković je sa suprugom Gordanom, nekada poznatom pakračkom odvjetnicom, imao dvoje djece, osim Minje još i Rajku, koja danas živi u Zagrebu.